

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9Csp/73/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418201707
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6418201707.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. D. XXX, zastúpený v konaní: Mgr. Richard Bebjak, advokát so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený v konaní: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, spol. s r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o žalobe na zaplatenie 3.538,98 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.190,99 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 17.03.2018 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,80 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodnou žalobou, ktorú podal žalobca na tunajší súd už dňa 16.03.2018 sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.190,99 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 17.03.2018 až do zaplatenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia argumentujúc tým, že revolvingová zmluva, ktorú uzatvoril žalobca v postavení dlžníka so žalovaným ako veriteľom zo dňa 08.12.2006 je absolútne neplatný právny úkon a pokiaľ poskytol žalobca plnenie nad rámec istiny úveru, takéto plnenie prijal žalovaný bez právneho dôvodu.

2. O žalobe žalobcu rozhodol tunajší súd v konaní 9Csp/21/2018 rozsudkom sp. zn. 9Csp/21/2018-146 zo dňa 02.05.2019 tak, že žalobu zamietol, ktoré rozhodnutie na odvolanie žalobcu krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 15Co/110/2019-177 zo dňa 13.05.2020 ako vecne správny potvrdil.

3. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6Cdo/232/2020-256 zo dňa 27.10.2022 rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/110/2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici následne uznesením sp. zn. 15CoCsp/2/2023-216 zo dňa 28.06.2023 rozsudok Okresného súdu sp. zn. 9Csp/21/2018-146 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a súčasne uviedol, že Okresný súd vo svojom rozhodnutí dospel k nesprávnemu záveru o vzniku bezdôvodného obohatenia, keď vo svojom rozhodnutí sa komplexne nevyšporiadal so všetkými úhradami, ktoré realizoval žalobca ako dlžník v období od 25.03.2018 do dňa 05.12.2017, keďže neprihliadal pri svojom rozhodovaní na úhrady, ktoré vykonal žalobca ako dlžník v období od dňa 19.04.2013 do 05.12.2017. Súčasne odvolací súd konštatoval, že medzi žalobcom a žalovaným bola

uzatvorená zmluva o úvere, pričom nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, a preto odvolací súd uložil súdu prvého stupňa povinnosť opätovne posúdiť vznik a výšku bezdôvodného obohatenia vzhľadom na výbery a vykonané úhrady zo strany žalobcu, a to za obdobie od 19.04.2013 do 05.12.2017. Odvolací súd tiež uviedol, že ak súd prvého stupňa dospeje k záveru, že žalobca uhradil sumu vyššiu ako čerpaná suma finančných prostriedkov titulom úveru, ustáli okamih, kedy nastala takáto skutočnosť, t. j. úhradou ktorej splátky došlo k zaplateniu poskytnutej istiny a následne i k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Ďalej uložil súdu prvého stupňa povinnosť vysporiadať sa aj s otázkou premlčania uplatňovaného nároku zo strany žalovaného, pričom odkázal na povinnosť súdu prvého stupňa prihliadať na aktuálne rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/268/2021, ktoré ako judikát bolo publikované v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2022.

5. Po vrátení veci dovolacím a odvolacím súdom tunajšiemu súdu právny zástupca žalobcu podal dňa 10.08.2023 návrh na zmenu žaloby, a žiadal pripustiť zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.538,98 € spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.347,99 € odo dňa 11.08.2023 do zaplatenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 16.03.2018 do 26.07.2022, s 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 27.07.2022 do 13.09.2022, so 6,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 14.09.2022 do dňa 01.11.2022, so 7 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 02.11.2022 do dňa 20.12.2022, so 7,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 21.12.2022 do 07.03.2023, s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 08.02.2023 do dňa 21.03.2023, s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 22.03.2023 do dňa 09.05.2023, s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 10.05.2023 do dňa 20.06.2023, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 21.06.2023 do dňa 01.08.2023 a s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 02.08.2023 do zaplatenia.

Súd uznesením sp. zn. 9Csp/73/2022 – 302 zo dňa 13.08.2023 pripustil zmenu žaloby tak, ako to požadoval žalobca.

Následne súd opakovane vo veci určil termín pojednávania na deň 10.10.2023 a deň 31.10.2023, na ktoré pojednávanie včas a riadne strany predvolal. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, a preto súd pojednávanie vykonal v neprítomnosti žalovaného (§ 180 CSP).

6. Súd v rámci doplňujúceho dokazovania len vypočul právneho zástupcu žalobcu a zopakoval, resp. vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi stranami sporu, a to samotnou zmluvou o úvere, ktorú uzatvorili strany sporu 08.12.2016, prehľadom čerpania revolvingového úveru a realizáciou úhrad revolvingového úveru za obdobie od 04.02.2008 do dňa 05.12.2017 (čl. spisu 130-132), oboznámil sa s úverovými podmienkami poskytovateľa úveru ku dňu uzatvorenia zmluvy, oznámením o aktivácii platobnej karty zo dňa 31.01.2008, tiež s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 9Csp/72/2019 a na základe takéhoto dokazovania zistil tento skutkový stav veci:

7. Žalobca ako dlžník so žalovaným ako veriteľom uzatvoril zmluvu o úvere dňa 08.12.2006, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver pred zavedením meny Euro vo výške 25.199,- Sk (836,45 €) za zmluvne dohodnutých podmienok. Žalobcovi na základe takto uzatvorenej zmluvy bola poskytnutá kreditná karta aktivovaná ku dňu 30.01.2008 s tým, že výška úverového rámca, ktorú poskytol veriteľ pre dlžníka predstavovala sumu 30.000,- Sk pred zavedením meny € (991,871 €). Zmluva, ktorú uzatvorili zmluvné strany bola uzatvorená v čase právnej úpravy upravujúcej spotrebiteľské úvery Zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom je zrejmé, že takáto zmluva bola uzatvorená zo strany spotrebiteľa za účelom zakúpenia konkrétneho tovaru (notebooku). Zmluva však predstavovala i odkaz na zmluvu o revolvingovom úvere, kde dojednania ohľadom revolvingového úveru boli len všeobecného charakteru, odkazovali na všeobecné obchodné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia (články 8 až 11) a zmluva bola vypracovaná ťažko čitateľným drobným písmom. Samotná zmluva o poskytnutí revolvingového úveru medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom nebola nikdy uzatvorená ako samostatná zmluva, a k čerpaniu revolvingového úveru zo strany žalobcu došlo len na základe zaslania kreditnej karty a jej aktivácie s odkazom na ustanovenia posledného odseku samotnej úverovej zmluvy, kde je uvedené len toľko, že klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s. (veriteľ) podpisom samotnej úverovej zmluvy uzatvárajú i zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru.

8. Po predložení samotnej zmluvy o úvere, ktorej súčasťou bola i zmluva o revolvingovom úvere, od ktorej odvodzoval v konaní i nárok žalobca smerujúci voči žalovanému je zrejmé, že takáto zmluva je spotrebiteľského charakteru, má formulárový charakter, vykazuje znaky hromadného predloženia takejto zmluvy viacerým spotrebiteľom zo strany žalovaného ako dodávateľa a poskytovateľa úverov.

9. S odkazom na Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o zmene a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/86 zberky zákonov o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v účinnosti ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy medzi stranami sporu (08.12.2006), z ustanovenia § 4 ods. 1 je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

10. Podľa ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

11. Zo žiadnych listinných dôkazov, tak ako boli predložené súdu stranami sporu nevyplývalo, že medzi stranami sporu bola uzatvorená osobitná zmluva nad rámec spotrebiteľskej zmluvy v podobe zmluvy o revolvingovom úvere s úverovým rámcem, ktorého výška bola určená sumou 30.000,- Sk pred zavedením meny Euro.

Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom nepredstavovala zmluvu samostatne uzatvorenú. Nikdy pod osobitným označením číslom, resp. iným dátumom nad rámec pôvodnej úverovej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu 08.12.2016. Takáto zmluva bola uzatvorená len s odkazom na všeobecné obchodné podmienky bez písomnej formy spôsobom, že bola poskytnutá pre žalobcu ako spotrebiteľa kreditná/debetná karta, ktorý následne realizoval prostredníctvom takejto karty výbery finančných prostriedkov.

12. Podľa súdu nemohlo preto dôjsť k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere medzi stranami sporu, ktorá neplatnosť vyplýva s odkazom na vyššie citované ustanovenie § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy ako i s odkazom na všeobecné ustanovenie § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže takýto právny úkon nebol učený vo forme, ktorú vyžadoval zákon.

13. Súd opakovane odkazuje už na raz uvedené zdôvodnenie v rozsudku OS Žiar nad Hronom 9Csp/21/2018 zo dňa 02.05.2019, kde súd uviedol, že podstatným pre posudzovanie zmluvy je skutočnosť, že sa jedná o formulárovú zmluvu, to znamená o zmluvu, pre ktorú je charakteristické, že obsah nie je výsledkom dohody zmluvných strán, ale tento bol vopred určený poskytovateľom úveru ako silnejšou zmluvou stranou. Samotná zmluva svojím rozsahom, štruktúrou a voľbou veľkosti písma (drobné, takmer nečitateľné) nie je zmluvou, ktorú možno nazvať zmluvou štandardnou. S prihliadnutím na spotrebiteľský charakter takto uzatvoreného zmluvného vzťahu, štylizáciu zmluvy je žalobca ako spotrebiteľ v postavení priemerného spotrebiteľa ťažko uzrozumený o tom, že uzatvára primárne okrem klasickej úverovej zmluvy, kde mu boli poskytnuté finančné prostriedky za účelom zakúpenia a financovania konkrétneho tovaru i ďalšiu zmluvu, a to úverovú zmluvu vo forme revolvingu.

14. Žalobca pôvodnou žalobou uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 2.190,99 €, a to titulom bezdôvodného obohatenia (§ 451 OZ) a tvrdil, že poskytol plnenie v prospech veriteľa (žalovaného) nad rámec istiny čerpaného úveru formou revolvingu.

Žalobca však podal návrh na zmenu žaloby, ktorú zmenu žaloby súd pripustil uznesením 9Csp/73/2022 zo dňa 31.08.2023 a domáhal sa zaplatenia sumy 3.538,98 €, ako i príslušného úroku z omeškania s poukazom na skutočnosť, že celková výška bezdôvodného obohatenia, podľa žalobcu, predstavuje sumu 3.936,98 €, z ktorej však suma 398,- € bola priznaná žalobcovi v inom konaní vedenom pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom (sp. zn. 9Csp/72/2019), a preto žalobca podal návrh na zmenu žaloby, ktorou rozšíril pôvodne uplatňovaný nárok vo výške 2.190,99,-€ o ďalšiu sumu, o 1.347,99 € s tým, že celková výška bezdôvodného obohatenia predstavuje úhrady vykonané žalobcom na účet žalovaného za obdobie od 21.10.2014 do 05.12.2015, čo je výška bezdôvodného obohatenia.

15. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku žalobcu, jednak márnym uplynutím subjektívnej dvojročnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako aj objektívnej trojročnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia. Sám žalovaný

deklaroval v podaní zo dňa 14.02.2019 (čl. 93 spisu), že žalobca ako dlžník uhradil sumu požičanej istiny splátkou ku dňu 28.01.2015.

Žalovaný v konaní tiež spochybňoval a namietal správnosť výšky vyčísleného obohatenia žalobcom, ktoré určil na sumu 3.538,98 €, pričom v konaní uvádzal rozdielne skutkové tvrdenia, kde v podaní zo dňa 19.03.2019 deklaroval, že žalobca ako klient čerpal z úverovej zmluvy súhrnne sumu 7.348,03 €, avšak vo svojich vyjadreniach v rámci obrany neoznačoval konkrétnu sumu, ktorú žalovaný na úhradu poskytnutého úveru uhradil.

16. Keďže súd dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná z dôvodu absencie zákonnej formy a žalovaný prijal plnenie nad rámec istiny poskytnutého revolvingu, došlo s odkazom na ustanovenie § 451 ods. 2 OZ na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, pretože došlo k prijatiu plnenia bez právneho dôvodu.

17. Z listinných dôkazov tak ako boli súdu predložené, a to prehľadu čerpania finančných prostriedkov žalobcom (čl. 129-130 spisu) mal súd za preukázané, že za obdobie od 04.02.2008 do dňa 21.12.2015 čerpal žalobca ako dlžník finančné prostriedky v celkovej výške 7.348,03 €. Na úhradu čerpaných finančných prostriedkov titulom úveru poskytol žalobca za obdobie od 25.03.2008 do 05.12.2017 (čl. 131-132 spisu) celkové plnenie formou splátok vo výške 10.692,14 €. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Csp/72/2019 mal súd ďalej za preukázané to, že z identického zmluvného vzťahu v tomto konaní súd zaviazal žalovaného k vydaniu bezdôvodného obohatenia v prospech žalobcu v sume 398,- €. Žalobca teda na úver nad rámec poskytnutej istiny vo výške 7.348,03,- € uhradil sumu 10.692,14 €, od ktorej je nutné odpočítať už bezdôvodné obohatenie, ktoré povinnosť mal žalovaný vydať v súdnom konaní 9Csp/72/2019 vedenom pred tunajším súdom vo výške 398,- €, čo v konečnom dôsledku znamená, že nad rámec istiny poskytnutého úveru poskytol žalobca pre žalovaného úhradu vo výške 2.946,11 € (10.692,14 - 7.348,03 - 398,-€).

18. Žalobca však po tom, ako súd pripustil zmenu pôvodnej žaloby sa domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3.538,98 € spolu s úrokom z omeškania z jednotlivých dlžných súd a tvrdil, že na účet žalovaného realizoval žalobca úhrady vo výške 10.886,68 €, ktoré skutkové tvrdenia však nekorešponujú s predloženými listinnými dôkazmi-konkrétne prehľadom úhrad úveru za obdobie 25.03.2008 do dňa 05.12.2017 (čl. 131-132 spisu).

Ani ďalšie skutkové tvrdenia uvádzané žalobcom, t. j. že žalobca čerpal úver vo výške 6.949,70 € nie sú pravdivé, keďže z predložených listinných dôkazov mal súd jednoznačne za preukázané (z prehľadu čerpania finančných prostriedkov z úverovej zmluvy), ktorú uzatvorili strany sporu za obdobie od 04.02.2008 do dňa 21.12.2015 čerpanie zo strany žalobcu ako dlžníka vo výške 7.348,03 €.

19. Počas konania žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku márnym uplynutím jednak subjektívnej premlčacej doby ako i objektívnej premlčacej doby.

20. Pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktoré je bezúročné a bez poplatkov skutočná vedomosť spotrebiteľa o tom, že nemal plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej úverovej zmluvy (rozhodnutie NS SR 5Cdo/29/2021) nastáva až okamihom, kedy spotrebiteľ získal skutočnú vedomosť o tom, že nemal plniť splátky spotrebiteľského úveru nad rámec istiny úveru. V prejednávanej veci to bolo okamihom, kedy splnomocnený advokát pri stretnutí so žalobcom na takúto skutočnosť žalobcu upozornil (13.3.2018).

Bez ďalšieho skúmania plynutia počiatku subjektívnej premlčacej doby je nutné uviesť, že žaloba na súd na vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná dňa 16.03.2018, ktorou sa domáhal žalobca voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia v rozsahu 2.190,99 €.

Až návrhom na zmenu žaloby zo dňa 10.08.2023 súd pripustil zmenu žaloby, ktorou uplatňoval žalobca rozšírenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a to os umu 1.347,99,-€, pričom k takémuto uplatneniu nároku nepochybne došlo márnym uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej doby na strane žalobcu, ktorá uplynula najneskôr dňom 13.3.2020 a preto v časti, pokiaľ sa domáhal žalobca zaplata, resp. vydania bezdôvodného obohatenia nad sumu 2.190,99 € v rozsahu 1.347,99 € súd považoval nárok za premlčaný.

21. Keďže v zmysle ustanovenia § 107 OZ je ustanovená kombinovaná premlčacia doba pri vydaní bezdôvodného obohatenia, a to okrem subjektívnej premlčacej doby, ktorá – ako je vyššie uvedené –

je dvojročná, je i objektívna trojročná, ktorú nemožno prekročiť, hoci by ešte boli splnené podmienky na uplatnenie subjektívnej premlčacej doby a ktorej dĺžka (objektívnej) je určená rozdielne podľa charakteru získania bezdôvodného obohatenia. V prípade, že bezdôvodné obohatenie bolo získané aj bez úmyselného konania je dĺžka tri roky a pokiaľ by bol takýto prospech získaný úmyselne, občiansky zákonník určuje dĺžku v trvaní 10 rokov. Uplynutie týchto lehôt je stanovené odlišne, t. j. objektívna a subjektívna a ich plynutie a skončenie nie sú na seba vzájomne viazané ani od seba závislé. Osobitne je upravený začiatok plynutia týchto premlčacích dôb.

22. Od času predchádzajúceho rozhodovania tunajšieho súdu prvotným rozsudkom o uplatňovanom nároku žalobcu (v konaní 9Csp72/2019 zo dňa 02.05.2019) problematika pri premlčaní pri uplatnení nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia spotrebiteľa voči veriteľovi bola posudzovaná na úrovni Súdneho dvora EÚ, a to vo veci C-485/2019 v spojitosti s odôvodnením rozhodnutí C-698/2018 a C-699/2018, na ktoré rozhodnutia reflektovalo aj rozhodnutie NS SR 7Cdo/268/2021, kde jasne a zrozumiteľne sa sudy vysporiadali s otázkou premlčania uplatňovaných nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia a uviedli, že zásada efektivity bráni vnútroštátnej úprave objektívnej trojročnej premlčacej doby, a preto je nevyhnutné na tento typ nárokov subsidiárne uplatňovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu dobu, pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia, a to aj bez skúmania zavinenia.

23. V prejednávanej veci, napriek výhradám žalovaného, súd preto dospel k záveru, že je nutné aplikovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu dobu a nie trojročnú, ako to vo svojich vyjadreniach v rámci obrany, uvádzal žalovaný.

Súd však dospel zároveň k záveru, že žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému s tým, že ohraničil počiatok plynutia takejto objektívnej premlčacej doby dňom 28.01.2015, kedy sám žalovaný v konaní deklaroval, že žalobca uhradil istinu úveru, a preto v rámci objektívnej premlčacej doby nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá započala plynúť 28.01.2015 a márne uplynie 28.01.2025 bol podaný riadne a včas, a preto súd nepovažoval z tohto dôvodu, i napriek vznesenej námietke premlčania márnym uplynutím objektívnej premlčacej doby nárok žalobcu za premlčaný.

24. S odkazom na vyššie uvedené súd preto zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 2.190,99 €, ktorá suma predstavuje bezdôvodné obohatenie získané na strane žalovaného, predstavujúce plnenie zo strany žalobcu poskytnuté nad rámec istiny úveru pri zohľadnení premlčania uplatňovaného nároku na zaplatenie sumy 1.347,99 € (premlčané v subjektívnej premlčacej dobe). Z tohto dôvodu súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti, pokiaľ sa domáhal zaplatenia sumy 3.538,98 € nad rámec priznanej sumy 2.190,99 € ako nedôvodný zamietol.

25. Žalobca po tom, ako súd pripustil zmenu pôvodnej žaloby sa domáhal nielen zaplatenia sumy 3.538,98 €, ale i príslušného zákonného úroku z omeškania, a to vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.347,99 € odo dňa 11.08.2023 do zaplatenia, 5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 16.03.2018 do 26.07.2022, 5,5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 27.07.2022 do 13.09.2022, 6,25 % úroku z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 14.09.2022 do 01.11.2022, 7 % úroku z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 02.11.2022 do dňa 20.12.2022, 7,5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 21.12.2022 do dňa 07.02.2023, s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 08.02.2023 do dňa 21.03.2023, s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 22.03.2023 do 09.05.2023, s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 10.05.2023 do dňa 20.06.2023, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 21.06.2023 do dňa 01.08.2023 a s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.190,99 € odo dňa 02.08.2023 do zaplatenia.

26. Súd priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania zo sumy 2.190,99 € vo výške 5 % ročne odo dňa 07.03.2018 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia výzvou zo dňa 13.03.2018, kde určil lehotu na dobrovoľné plnenie do dňa 16.03.2018, a preto odo dňa nasledujúceho márnym uplynutím lehoty na dobrovoľné plnenie sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu s odkazom na ustanovenie § 517 ods. 2 OZ v spojitosti s Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení, keďže v zmysle § 3 vyššie citovaného nariadenia výška z úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Keďže základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu žalovaného vo vzťahu k žalobcovi predstavovala 0 %, výška úroku z omeškania, keďže bola o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, predstavovala 5 %, a preto súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 2.190,99 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne odo dňa 17.03.2018 až do zaplatenia.

27. O trovách konania vo veci súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, keďže o nároku na náhradu trov konania aj bez návrhu súd rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. V zmysle § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Žalobca bol v konaní úspešný čiastočne, preto súd o náhrade trov konania rozhodol s využitím ustanovenia § 255 ods. 2 CSP. Žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 3.538,98 € voči žalovanému (100 % nároku), súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 2.190,99 € (úspech žalobcu 61,9 %), žalobca bol neúspešný vo zvyšnej časti, pokiaľ súd žalobu zamietol (v rozsahu 38,1 %), a preto pomer úspechu a neúspechu predstavuje v prospech žalobcu 23,80 % (61,9 – 38,1), a preto súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,80 % trov konania.

30. S odkazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie do 60-tich dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).

Ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. Návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie môže žalovaný podať do 15-tich dní odo dňa, kedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel.